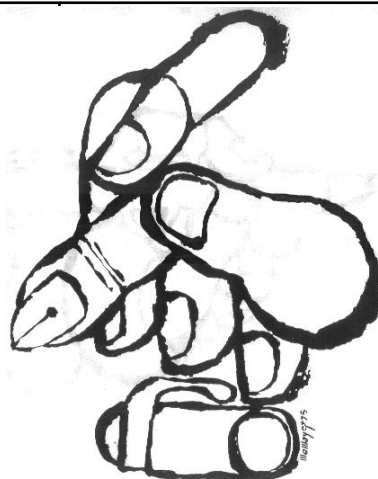

آواز زمین

به دست خود درختی می نشانیم

به علاوه، باکاشت انبوه درختان در مناطق گرمسیر می توان از ازدیاد حرارت ناشی از اشعه خورشید در فصول گرم جلوگیری کرد و هوای معتدل تری در هنگام گرمای سوزان تابستان به وجود آورد. درختان و گیاهان در طول هزاره ها و قرن ها نه تنها منبع اصلی غذای انسان بوده بلکه حتی امروزه نیز تنها دلیل زنده ماندن و ادامه بقا در حیواناتی مانند فیل و زرافه است که به دلیل قامت بلند و گردن دراز فقط قادرند از برگ درختان بلند تغذیه نمایند.

درخت یار وفادار انسان در کره زمین و برگ و ساقه و ریشه و گل آن شفا دهنده بسیاری از بیماری ها است، در حفظ و نگه داری این یار با وفا بکوشیم و از نابودی درخت و جنگل ها جلوگیری کنیم.

**درخت یار با وفای تنها یک زمین
در کهکشان.**

شان فاضلی

ساختمان های اداری و محل کار انسان می افزاید و به تلطیف هوای شهرها و مناطق مسکونی کمک می نماید. به علاوه درختان و جنگل ها به مثابه «ریه» انسان در زمین عمل می کنند و محیط زیست اطراف را از طریق عمل «فتوسنتز» یعنی جذب دی اکسید کربن و تولید اکسیژن به سلامت محیط تازه و سالم کمک می نماید.

بر اساس گزارش وزارت کشاورزی ایالات متحده آمریکا هر هکتار زمین جنگلی قادر به جذب ۶ تن دی اکسید کربن و تولید ۴ تن اکسیژن است که معادل اکسیژن مصرفی سالانه ۱۸ نفر انسان بالغ است.

هم چنین درختان و بوته های جنگلی قادر به جذب سایر مواد آلاینده و آلوده موجود در هوا منو اکسید کربن، دی اکسید سولفور و دی اکسید نیتروژن هستند که در زمره گازهای خطرناک و سمی به شمار می آیند.

واژه درخت از روز اول آفرینش نقش سازنده ای در زندگی انسان ایفا کرده است.

حوا به وسوسه ابلیس میوه ممنوعه درخت دانش و معرفت را خورد و به همراه آدم از باغ بهشت رانده شد.

در طول هزاران سال همیشه از کلمه درخت برای رساندن پیام های گوناگون استفاده شده است. درخت معرفت - درخت دانش - درخت زندگی و غیره. امروز درخت به عنوان گیاه یکی از ضروریات یک جامعه بدنی است و از اصول اولیه شهرسازی و تمدن. درخت و درخت کاری در بیشتر جوامع جهانی و متمدن نقش حیاتی بازی می کند. حتی بشر دوران اولیه نیز از درختان به عنوان غذای اصلی خود و خانواده استفاده می کردند و به جرأت می توان گفت امکان ادامه حیات در کره زمین بدون درخت و گیاهان بیشتر نیست.

درخت و گیاهان به زیبایی محیط اطراف محل های مسکونی و

برای درخت

توقامت بلند تمنائی ای درخت

همواره خفته است در آغوش آسمان
بالائی ای درخت
دستت پر از ستاره و جانت پر از بهار
زیبائی ای درخت.

وقتی که بادها
در برگ های درهم تولانه می کنند

وقتی که بادها
گیسوی سبز فام ترا شانه می کنند
غوغائی ای درخت:

وقتی که چنک وحشی باران گشوده است
در بزم سرد او
خنیاگر غمین خوش آوائی ای درخت

در زیر پای تو
اینجا شب است و شب زدگانی که چشمشان

صبحی ندیده است
توروز را کجا؟
خورشید را کجا؟
در دشت دیده غرق تماشائی ای درخت؟
چون با هزار رشته تو با جان خاکیان
پیوند می کنی
پروا مکن زرع
پروا مکن ز برق که بر جایی ای درخت
سر برکش ای رمیده که همچون امید ما
با مائی ای یگانه و تنهایی ای درخت.

سیاوش کسرائی

